
DOCHODZĄCY (2) *part praes act impf*

Oba o jasne.

sg n N dochodząc(e) (1). ◇ pl L dochodzących (1).

Sł stp s.v. dochodzić, Cn, Linde brak.

1. *W funkcji pass.: dostępny (1) : Expositus, Wyładzony/ ut expositus Solibus locus Miejsce ze wŕzech łtrón od słońcá dochodzące. Mącz 310d.*

2. *Dochodzący do skutku, odbywający się; tu z przeczeniem (1) : przytawiając do Conŕtituciiéy Séymu Lubelŕkiego Anni 1569. niektórym Woiewódtwam Wielgopolŕkim/ o tychże Rokách propter legalia impedimenta niedochodzących vchwalonéy SarnStat 735.*

Cf DOCHODZIĆ

JZ